

Sygn. akt XVI GC 118/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2015 roku

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W.

Sąd Gospodarczy XVI Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Dąbrowska

Protokolant: Paweł Cegiełka

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2015 roku w W.

na rozprawie

sprawy z powództwa T. O.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w B.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda T. O. na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. w B. kwotę (...),00 (jeden tysiąc dwieście siedemnaście 00/100) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt XVI GC 118/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 marca 2014 r. powód T. O. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym dnia 3 października 2013 r. przez Sąd Rejonowy w G., sygn. akt VI GNc 4608/13, opatrzonego klauzulą wykonalności przez wskazany Sąd dnia 12 grudnia 2013 r. zasądającego od T. O. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwotę 6.217 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 listopada 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 78 zł tytułem kosztów procesu. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powyższego powód wskazał, iż przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności kwestionuje istnienie w stosunku do niego obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym. Podniósł, iż brak jest jakichkolwiek podstaw do prowadzenia wobec niego postępowania egzekucyjnego, gdyż umowa zlecenia z dnia 10 października 2012 r. na którą powołuje się pozwany nie została zawarta przez powoda ani w imieniu własnym, ani w imieniu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., w okresie gdy powód sprawował funkcję prezesa zarządu we wskazanej spółce (pozew k.2-5v).

Pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Uzasadniając podał, że powód nie wykazał, aby po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie mogło być egzekwowane, jak również powód nie oparł powództwa na zdarzeniach, które nastąpiły po wydaniu nakazu zapłaty (odpowiedź na pozew k.55-60).

Na rozprawie dnia 9 października 2015 r. strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie (protokół rozprawy k.122).

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w G. dnia 3 października 2013 r. w sprawie sygn. akt VI GNc 4608/13 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał T. O., aby zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kwotę 6.217 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 listopada 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 78 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. (nakaz zapłaty k.23 akt o sygn.VI GNc 4608/13).

Podstawą prawną powództwa w w/w sprawie był art. 299 ksh. Pozwany T. O. był członkiem zarządu w spółce (...) Sp. z o.o. w G.. (pозew k.4-9 w aktach o sygn.VI GNc 4608/13).

W dniu 21 sierpnia 2012 r. T. O. zawarł z G. R. umowę sprzedaży udziałów w spółce (...) Sp. z o.o. w G.. (umowa sprzedaży udziałów k.16-18).

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w G. w sprawie sygn. akt VI GNc 4608/13 nadał klauzulę wykonalności powyżej wskazanemu prawomocnemu nakazowi zapłaty (postanowienie k.37 akt o sygn.VI GNc 4608/13).

(...) sp. z o.o. 20 grudnia 2013 r. złożył do Komornika Sądowego wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w dniu 3 października 2013 r. przez Sąd Rejonowy w G. w sprawie o sygn. akt VI GNc 4608/13 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez ten Sąd w dniu 12 grudnia 2013 r. (wniosek k.1 akt o sygn. Km 4240/13)

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla W. A. L. skierował do powoda jako dłużnika dnia 27 grudnia 2013 r. zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego sygn. akt Km 4240/13 na podstawie tytułu wykonawczego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy w G. z dnia 3 października 2013 r., sygn. akt VI GNc 4608/13 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 12 grudnia 2013 r. (zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k.15 akt o sygn. Km 4240/13).

Dnia 29 kwietnia 2014 r. przed Komornikiem Sądowym A. L. nastąpiło wysłuchanie wierzyciela przed umorzeniem postępowania w trybie art. 827 k.p.c. (...) Sp. z o.o. nie wskazał mienia, z którego mogła być prowadzona egzekucja. Komornik podał, iż prowadzone w trybie art. 801 i art. 761 § 1 k.p.c. postępowanie nie doprowadziło do wyjawienia majątku dłużnika objętego wnioskiem (wysłuchanie wierzyciela k.67 akt o sygn. Km 4240/13).

Postanowieniem wydanym dnia 26 czerwca 2014 r. Komornik Sądowy A. L. umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko dłużnikowi T. O. wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji (postanowienie k.72 akt o sygn. Km 4240/13).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, dokumentów zgromadzonych w postępowaniu egzekucyjnym o sygnaturze akt Km 4240/13 i w postępowaniu sądowym toczącym się pod sygn. akt VI GNc 4608/13.

Autentyczność złożonych w sprawie dokumentów przez strony nie była w trakcie postępowania kwestionowana, a Sąd z urzędu również nie dopatrzył się do tego podstaw. Powyższe dokumenty stanowiły w głównej mierze dokumenty urzędowe (w szczególności orzeczenia sądów i komornika) jak i dokumenty prywatne. Te ostatnie w ocenie Sądu były wiarygodne aczkolwiek dokumenty prywatne nie korzystają z domniemań zawartych w treści art. 244 k.p.c. (domniemania zgodności z prawdą oświadczeń w nich zawartych), jak ma to miejsce w przypadku dokumentów urzędowych a jedynie – poza domniemaniem autentyczności – korzystają z domniemania wyłączającego potrzebę dowodu, że osoba, która dokument podpisała, złożyła zawarte w nim oświadczenie (por. postanowienie Sądu

Najwyższego z dnia 15 kwietnia 1982 r., sygn. akt III CRN 65/82). Niemniej okoliczność ta sama przez się nie oznacza, że nie ma on jakiegokolwiek mocy dowodowej. Materialna moc dowodowa dokumentu prywatnego zależy od jego treści merytorycznej. O materialnej mocy dowodowej dokumentów prywatnych rozstrzyga Sąd zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów (por. art. 233 k.p.c.; też. K. Knoppek: Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, Pip 1988, nr 5).

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na wskazanym materiale dowodowym, który jest spójny i w sposób logiczny pozwolił Sądowi na dokonanie powyższych ustaleń.

Sąd pominął natomiast dowód z przesłuchania świadka G. R.. Strona powodowa, która wniosła o przesłuchanie tego świadka mimo zobowiązania (k.108) nie wskazała aktualnego adresu, na który mogło nastąpić skuteczne doręczenie mu wezwania.

Ponadto oddalono także wnioski o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu grafologii oraz wniosków o przesłuchanie stron, które zostały powołane na okoliczność wykazania, iż powód nie podpisał umowy zlecenie spedycyjne nr 1 z dnia 10 października 2012 r. Wskazane okoliczności nie mają bowiem dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy istotnego znaczenia – stanowiły podstawę wydania orzeczenia, które stało się tytułem egzekucyjnym, co nie jest przesłanką uwzględnienia powództwa opozycyjnego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu w całości.

W drodze powództwa opartego na podstawie przepisu art. 840 k.p.c. dłużnik może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenia, powołując się na podstawy określone w tym przepisie (art. 840 § 1 pkt 1-3 k.p.c.).

W pierwszej kolejności należało rozważyć możliwość zastosowania w niniejszej sprawie przesłanek powództwa opozycyjnego wskazanych w art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Stosownie do treści art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. Należy odróżniać sytuacje, gdy tytuł egzekucyjny korzysta z powagi rzeczy osądzonej (orzeczenie sądu oraz orzeczenia zrównane z nim pod względem skutków, np. wyrok sądu polubownego) oraz gdy tytuł ten takiej cechy nie posiada. Powództwo opozycyjne oparte na omawianej podstawie, jest dopuszczalne, o ile nie występują przeszkody w postaci niedopuszczalności drogi sądowej, powagi rzeczy osądzonej lub zawisłości sporu. Dłużnik nie może w drodze tego powództwa zmierzać do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny. Badanie w trybie art. 840 k.p.c. sprawy prawomocnie zakończonej nie prowadzi do ponownego merytorycznego jej rozpoznania. Sąd w tym postępowaniu nie może kontrolować słuszności wyroku sądowego w chwili jego wydania. Godziłoby to w powagę rzeczy osądzonej. W związku z tym nie jest dopuszczalna merytoryczna zmiana uprzednio wydanego prawomocnego orzeczenia w oparciu o przepis art. 840 k.p.c. (por. wyrok SN z dnia 12 grudnia 1972 r., II PR 372/72, OSP 1973, z. 11, poz. 222).

Zgodnie z powyższym uznać należało, iż powód T. O. domagając się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego będącego prawomocnym orzeczeniem Sądu nie może opierać swego roszczenia powołując się na okoliczności, które stanowiły podstawę wydania tytułu egzekucyjnego jak to czynił w pozwie. Okoliczności te powinny być podniesione przed Sądem, który go wydał, a nie dopiero w pozwie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Powód jak sam wskazywał wiedział o wydanym przeciw niemu nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 października 2013 r., a pomimo to nie podjął w stosownym czasie żadnych kroków celem obrony swych praw. Dlatego

też wszystkie twierdzenia powoda dotyczące podstawy wydania tytułu wykonawczego nie mogły stać się przedmiotem rozważań Sądu w niniejszym postępowaniu.

Druga z przesłanek powództwa opozycyjnego zawarta w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. stanowi, iż dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Powództwo opozycyjne określone w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron - np. spełnienie świadczenia, potrącenie oraz niezależne od woli stron - m.in. przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada (por. uchwała SN z dnia 14 października 1993 r., III CZP 141/93, OSNC 1994, nr 5, poz. 102; uchwała SN z dnia 30 lipca 1974 r., III CZP 44/74, OSNC 1975, nr 5, poz. 78). Przesłanka ta wprowadza w odniesieniu do orzeczeń sądowych prekluzję co do zdarzeń zaszłych przed zamknięciem rozprawy, a zanim jeszcze takie orzeczenie formalnie zostało wydane.

Sąd podzielił stanowisko strony pozwanej wyrażone w odpowiedzi na pozew, uznając, iż nie wystąpiły okoliczności, które wypełniałyby przesłanki ww. przepisu wskazanego w pozwie jako podstawa roszczenia. W szczególności powód nie wykazał, aby po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie mogło być egzekwowane, jak również powód nie oparł powództwa na zdarzeniach, które nastąpiły po wydaniu nakazu zapłaty. Powód powoływał się jedynie na okoliczności, które stanowiły podstawę wydania tytułu egzekucyjnego, powstałe przed zamknięciem rozprawy w sprawie o sygn. akt VI GNc 4608/13. Zatem jak już wyżej wskazano z uwagi na korzystanie z powagi rzeczy osądzonej przez prawomocny nakaz zapłaty z dnia z dnia 3 października 2013 r., sygn. akt VI GNc 4608/13 zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 12 grudnia 2013 r. okoliczności podnoszone przez stronę powodową nie mogły stanowić podstawy uznania powództwa opozycyjnego o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

W sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w G. sygn. akt VI GNc 4608/13 T. O. nie kwestionował dochodzonej od niego należności, nie złożył nawet sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Reasumując, powództwo w niniejszej sprawie podlegało oddaleniu z uwagi na fakt iż powód nie wykazał przesłanek z art. 840 k.p.c. Zgodnie bowiem z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie drugim wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. Przepis ten formułuje zasadę odpowiedzialności za wynik procesu oraz zasadę kosztów niezbędnych i celowych. Zgodnie z treścią tego przepisu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty procesu. Na koszty celowego dochodzenia praw składały się w przedmiotowym postępowaniu opłata skarbową należną od dokumentu pełnomocnictwa (17 złotych) oraz koszty zastępstwa procesowego (1.200 złotych). Łącznie strona powodowa poniosła niezbędne koszty procesu (w rozumieniu art. 98 k.p.c.) w wysokości 1.217 złotych. Koszt wynagrodzenia pełnomocnika procesowego powoda będącego radcą prawnym ustalono na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. Nr 490, j.t.). Zgodnie z nim minimalna stawka wynagrodzenia radcy prawnego przy wartości przedmiotu sporu w przedziale od 5.000 złotych do 10.000 złotych – wynosi 1.200 złotych. Do kosztów celowego dochodzenia praw i celowej obrony zalicza się również opłatę skarbową w kwocie 17 złotych uiszczoną od dokumentu pełnomocnictwa, co zostało potwierdzone przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 marca 2003 r., sygn. akt III CZP 2/03, OSNC 2003/12/161.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.